

Г. Милев — Антология на жълтата роза.

Антологиите у нас сж нещо обикновено. В тяхното замисляне и редактиране често се крият най-пжклени замисли. Малцина от редакторите на антологиите у нас сж разбирали голямото им значение. В повечето случаи редакторите на антологиите в това число и на „сборниците“ от лична амбиция или най-често от корист сж се обединявали и сж издавали своите и на приятелите си сжчинения в „сборници“ и „антологии“.

При друг случай ние ще имаме възможност да се произнесем върху стойността, а сега считаме, че не ще бжде излишно, да спрем вниманието на читателите си върху една ново излязла антология, уникал по отношение на „антологичното“ изкуство у нас.

Думата ни е за антологията на Г. Милев, неизвестно защо кръстена — антология на жълтата роза.

Идеята на горната книга е да се представи трагедията на злочестата любов в нейните най-разнообразни възможности. За тази цел сжставителя на антологията е подбрал най-типичните и характерни стихотворения от всемирната литература, които косвено или преко манифестират горната идея. До колко подбора е добър и разнообразен, без да влизаме в излишни подробности, ние ще се задоволим сж следното заявление: сжставителя на антологията, благодарение сектанските си разбирания за изкуството, е счел за кошунство да постави наред с имената на „знаменитите“ бжлгарски творци от рода на Т. Траянов, скромните и малко известните поети, познати най-вече сжс своята естествена и непринудено красива поезия. За да не бждем прекалено голословни ние ще се задоволим да споменем само имената на някои от тях — Ник. Вас. Ракитин, Ив. Карановски, Вен. Тинтеров и маса др. още сжрцееведци на бжлгарската литературна мисъл.

Представените автори сж застжпени слабо и карикатурно. П. П. Славейков например е представен само с едно стихотворение, а П. К. Яворов — с три! Ние не знаем какви сж били сжображенията на Г. Милев, когато е дал по-голяма преднина на Л. Стоянов, дори на никому непознатия Ив. Х. Христов и др., Длжжим обаче да изкажем своето назадоволство, не толкова от горното обстоятелство, колкото от факта, че с игнорирането на известни бжлгарски писатели, може би сжзнателно, сжставителя на антологията е попречил много за ансамбжлното впечатление на книгата си.